Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/24/EF

af 4. april 2001

om sanering og likvidation af kreditinstitutter

(EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014	L 173	190	12.6.2014

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/24/EF

af 4. april 2001

om sanering og likvidation af kreditinstitutter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut ([3]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med traktatens mål skal en harmonisk og afbalanceret udvikling af de økonomiske aktiviteter inden for hele Fællesskabet fremmes ved at afskaffe enhver hindring for etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet.

(2) Sideløbende med afskaffelsen af disse hindringer bør der tages højde for den situation, der kan opstå, når et kreditinstitut kommer i vanskeligheder, navnlig når det pågældende kreditinstitut har filialer i andre medlemsstater.

(3) Direktivet indgår i den allerede vedtagne fællesskabslovgivning, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ([5]). Det fremgår heraf, at kreditinstituttet i den periode, det udøver sin virksomhed, sammen med sine filialer udgør en udelelig helhed, der er underkastet tilsyn fra de kompetente myndigheder i den stat, som har udstedt den tilladelse, der gælder i hele Fællesskabet.

(4) Det ville være overordentlig uhensigtsmæssigt at se bort fra, at instituttet udgør en helhed sammen med filialerne, når det er nødvendigt at vedtage saneringsforanstaltninger eller indlede en likvidationsprocedure.

([1]) EFT C 356 af 31.12.1985, s. 55, og
EFT C 36 af 8.2.1988, s. 1.
([2]) EFT C 263 af 20.10.1986, s. 13.
([3]) EFT C 332 af 30.10.1998, s. 13.
([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 13.3.1987 (EFT C 99 af 13.4.1987, s. 211), bekræftet den 2.12.1993 (EFT C 342 af 20.12.1993, s. 30), Rådets fælles holdning af 17.7.2000 (EFT C 300 af 20.10.2000, s. 13) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16.1.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 12.3.2001.
([5]) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Direktivet er ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).

▼B

(5) Vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger ([1]), der indførte princippet om kreditinstitutters obligatoriske tilslutning til en garantiordning i hjemlandet, understreger yderligere behovet for en gensidig anerkendelse af saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer.

(6) De administrative eller retslige myndigheder i hjemlandet bør have enekompetence til at træffe beslutning om samt anvende saneringsforanstaltninger i henhold til denne medlemsstats lovgivning og gældende praksis. På grund af vanskelighederne ved at harmonisere medlemsstaternes lovgivning og gældende praksis bør det være sådan, at medlemsstaterne gensidigt anerkender de foranstaltninger, som hver enkelt af dem træffer for at genskabe et sundt forretningsgrundlag for de institutter, som de har godkendt.

(7) Det er nødvendigt at sikre, at saneringsforanstaltninger truffet af hjemlandets administrative eller retslige myndigheder samt foranstaltninger truffet af personer eller organer udpeget af disse myndigheder med henblik på at administrere disse saneringsforanstaltninger, herunder også foranstaltninger, der omfatter mulighed for betalingsstandsning, udsættelse af tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger eller nedbringelse af fordringer samt enhver anden foranstaltning, der kan berøre tredjemands bestående rettigheder, får retsvirkning i alle medlemsstater.

(8) Visse foranstaltninger, navnlig foranstaltninger, der berører kreditinstitutternes interne struktur eller ledelsens eller aktionærernes rettigheder, behøver ikke at være omfattet af dette direktiv for at få fuld virkning i medlemsstaterne, i den udstrækning det i henhold til den internationale privatret er hjemlandets lovgivning, der finder anvendelse.

(9) Visse foranstaltninger, navnlig foranstaltninger i forbindelse med opretholdelse af betingelserne for tilladelsen, er allerede omfattet af gensidig anerkendelse i henhold til direktiv 2000/12/EF, i det omfang de på tidspunktet for deres vedtagelse ikke berører tredjemands bestående rettigheder.

(10) I den forbindelse skal de personer, der deltager i kreditinstitutternes interne driftsstruktur, samt disse institutters ledelse og aktionærer, i denne egenskab, ikke anses for tredjemand med henblik på anvendelsen af dette direktiv.

(11) En bekendtgørelse, hvorved tredjemand får meddelelse om iværksættelsen af saneringsforanstaltninger, er nødvendig i de medlemsstater, hvor der findes filialer, såfremt de pågældende foranstaltninger kan begrænse udøvelsen af visse af disse personers rettigheder.

(12) I henhold til princippet om, at alle kreditorer skal have lige muligheder for at gøre deres krav gældende, skal de administrative eller retslige myndigheder i hjemlandet vedtage de fornødne foranstaltninger, for at kreditorerne i værtslandet kan gøre deres retmæssige krav gældende inden for det fastsatte tidsrum.

([1]) EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

▼B

(13) Der bør fastsættes en vis samordning af de administrative eller retslige myndigheders rolle i forbindelse med saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer vedrørende filialer af kreditinstitutter med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet, beliggende i forskellige medlemsstater.

(14) Træffes der ikke saneringsforanstaltninger eller mislykkes disse, bør et kriseramt kreditinstitut likvideres. I så fald må der fastsættes bestemmelser med henblik på gensidig anerkendelse af likvidationsprocedurerne og af deres retsvirkninger i Fællesskabet.

(15) Den vigtige rolle, som de kompetente myndigheder i hjemlandet spiller inden likvidationsproceduren indledes, kan forlænges under likvidationen for at sikre en korrekt afvikling af likvidationsprocedurerne.

(16) Ens behandling af kreditorerne forudsætter, at kreditinstituttet likvideres under overholdelse af princippet om likvidationens enhed og universalitet, der tillægger hjemlandets administrative og retslige myndigheder enekompetence, og som anerkender disses afgørelser, der uden videre skal have samme retsvirkninger i alle andre medlemsstater som dem, der tillægges dem ifølge hjemlandets lovgivning, medmindre andet fremgår af direktivet.

(17) Den undtagelse med hensyn til virkningerne af saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer på visse aftaler og rettigheder er begrænset til sådanne virkninger og omfatter ikke andre spørgsmål i forbindelse med saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer som f.eks. fordringers anmeldelse, prøvelse, anerkendelse og rangorden i forbindelse med sådanne aftaler og rettigheder samt reglerne for udlodning af provenuet og realisering af aktiverne; disse er omfattet af hjemlandets lovgivning.

(18) Frivillig likvidation er en mulighed, hvis instituttet er solvent. Hjemlandets administrative eller retslige myndigheder kan dog i givet fald bestemme, at der skal iværksættes en saneringsforanstaltning eller indledes en likvidationsprocedure, også efter indledningen af frivillig likvidation.

(19) Inddragelse af tilladelsen til at drive pengeinstitutvirksomhed er en af de nødvendige konsekvenser af, at et kreditinstitut træder i likvidation. Inddragelser må dog ikke hindre instituttet i at fortsætte visse aktiviteter, hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt af hensyn til likvidationen. Hjemlandet kan dog gøre fortsat aktivitet betinget af, at dets kompetente myndigheder er indforstået og fører kontrol hermed.

(20) Særskilt meddelelse til de kendte kreditorer er lige så væsentlig som offentliggørelse, således at de, hvis det bliver nødvendigt, får lejlighed til at anmelde deres fordringer eller indgive bemærkninger til deres fordringer inden for det foreskrevne tidsrum. Der må på ingen måde foretages forskelsbehandling, der vil kunne være til skade for kreditorer med hjemsted i en anden medlemsstat end hjemlandet, og som er begrundet i deres opholdssted eller arten af deres fordringer. Kreditorerne bør i en passende form regelmæssigt holdes underrettet under likvidationsproceduren.

▼B

(21) Udelukkende med henblik på anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer i forbindelse med de i medlemsstaterne beliggende filialer af kreditinstitutter, som har vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, anvendes de definitioner af »hjemland«, »kompetente myndigheder« og »administrative og retslige myndigheder«, som er gældende i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende.

(22) Når et kreditinstitut med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet har filialer i mere end én medlemsstat, skal hver filial behandles uafhængigt med hensyn til anvendelsen af dette direktiv. I så fald bestræber de kompetente myndigheder og administrative og retslige myndigheder samt administratorer og likvidatorer i disse medlemsstater sig på at samordne deres aktioner.

(23) Selv om det er vigtigt at fastholde princippet om, at alle formelle eller materielle retsvirkninger af saneringsforanstaltninger eller likvidationsprocedurer bestemmes af hjemlandets lovgivning, må der dog tages hensyn til, at disse virkninger kan være i modstrid med de regler, der normalt finder anvendelse på kreditinstituttets og dets filialers finansielle og økonomiske virksomhed i andre medlemsstater. Henvisning til en anden medlemsstats lovgivning er i visse tilfælde en nødvendig afvigelse fra princippet om, at hjemlandets lovgivning skal finde anvendelse.

(24) Denne afvigelse er navnlig nødvendig for at beskytte arbejdstagere, der i kraft af en arbejdsaftale er knyttet til instituttet, for at sikre transaktioner, der vedrører visse formuegoder, og for at beskytte integriteten af de regulerede markeder, der fungerer i overensstemmelse med retten i en medlemsstat, og hvor der handles med finansielle instrumenter.

(25) Transaktioner, der foretages som led i et betalings- eller afviklingssystem, er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer ([1]).

(26) Vedtagelsen af nærværende direktiv anfægter ikke bestemmelserne i direktiv 98/26/EF, hvorefter en solvensbehandling ikke må have nogen indvirkning på den bindende karakter af ordrer, der gyldigt er indgået i et system, eller på den sikkerhed, der er stillet i forbindelse med et system.

(27) Der skal i forbindelse med visse saneringsforanstaltninger eller likvidationsprocedurer udpeges en person til at administrere disse foranstaltninger eller procedurer. Det er således vigtigt for gennemførelsen af de afgørelser, der træffes i hjemlandet, at alle de andre medlemsstater anerkender hans udpegelse og beføjelser. Det må dog præciseres, inden for hvilke rammer han kan udøve sine beføjelser, når han handler i et andet land end hjemlandet.

([1]) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

▼B

(28) Det er vigtigt at beskytte kreditorer, der har indgået retshandler med et kreditinstitut inden vedtagelsen af en saneringsforanstaltning eller indledningen af en likvidationsprocedure, mod bestemmelserne om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed i hjemlandets lovgivning, når den, der nyder godt af transaktionen, kan godtgøre, at der ikke i den lovgivning, der finder anvendelse på denne transaktion, findes noget middel, som kan anvendes på tilfældet, og som giver mulighed for at anfægte den pågældende retshandel.

(29) Det er vigtigt at bevare den tillid, som erhvervende tredjemænd har til indholdet af registrene eller kontiene over visse aktiver, som noteres i sådanne registre eller på sådanne konti, og herudover tilliden hos erhververe af fast ejendom, også efter at der er indledt en likvidationsprocedure eller vedtaget en saneringsforanstaltning. Den eneste måde, hvorpå denne tillid kan bevares, er at lade spørgsmålet om gyldigheden af erhvervelsen afgøre af lovgivningen på det sted, hvor ejendommen er beliggende, eller i den stat, under hvis myndighed registret eller kontoen føres.

(30) Som undtagelse fra anvendelsen af »lex concursus« bestemmes virkningerne af saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer på en verserende retssag af lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer. Virkningerne af sådanne foranstaltninger og procedurer på individuel tvangsfuldbyrdelse som følge af disse retssager bestemmes af hjemlandets lovgivning i overensstemmelse med dette direktivs hovedregel.

(31) Det må fastsættes, at hjemlandets administrative eller retslige myndigheder omgående underretter de kompetente myndigheder i værtslandet, når der vedtages en saneringsforanstaltning eller indledes en likvidationsprocedure, om muligt inden vedtagelsen af foranstaltningen eller indledelsen af proceduren, eller i hvert fald umiddelbart efter.

(32) Den tavshedspligt, der er fastlagt i artikel 30 i direktiv 2000/12/EF, er af afgørende betydning for alle underretnings- eller høringsprocedurer og må derfor overholdes af alle de administrative myndigheder, der deltager i disse procedurer, mens de retslige myndigheder på dette punkt fortsat er omfattet af gældende nationale bestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på kreditinstitutter og deres filialer, der er oprettet i en anden medlemsstat end den, hvor kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted, som defineret i artikel 1, nr. 1 og 3, i direktiv 2000/12/EF, med forbehold af de betingelser og undtagelser, der er fastsat i samme direktivs artikel 2, stk. 3.

▼B

2. Direktivets bestemmelser om filialer af et kreditinstitut med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet finder kun anvendelse, når det pågældende kreditinstitut har filialer i mindst to af medlemsstaterne.

▼M1

3. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([1]) og på deres filialer, der er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted.

4. Ved anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ([2]), finder bestemmelserne i dette direktiv ligeledes anvendelse på finansielle institutter, virksomheder og moderselskaber, der er omfattet af direktiv 2014/59/EU.

5. Nærværende direktivs artikel 4 og 7 finder ikke anvendelse, hvis artikel 83 i direktiv 2014/59/EU finder anvendelse.

6. Nærværende direktivs artikel 33 finder ikke anvendelse, hvis artikel 84 i direktiv 2014/59/EU finder anvendelse.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

— »hjemland«: en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 43), i forordning (EU) nr. 575/2013

— »værtsland«: en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i forordning (EU) nr. 575/2013

— »filial«: en filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013

— »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, eller en afviklingsmyndighed i den i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU anvendte betydning for så vidt angår saneringsforanstaltninger i medfør af nævnte direktiv

— »administrator«: enhver person eller ethvert organ, der er udpeget af de administrative eller retslige myndigheder, og hvis funktion er at administrere saneringsforanstaltninger

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

▼M1

— »administrative eller retslige myndigheder«: de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, der er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidationsprocedurer

— »saneringsforanstaltninger«: foranstaltninger, der har til formål at bevare eller genoprette den finansielle situation i et kreditinstitut eller et investeringsselskab, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som vil kunne berøre tredjemands bestående rettigheder, herunder foranstaltninger, der indebærer mulighed for betalingsstandsning, udsættelse af tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger eller nedbringelse af fordringer; disse foranstaltninger omfatter anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU

— »likvidator«: enhver person eller ethvert organ, der er udpeget af de administrative eller retslige myndigheder, og hvis funktion er at administrere likvidationsprocedurer

— »likvidationsprocedurer«: kollektive procedurer, der indledes og kontrolleres af de administrative eller retslige myndigheder i en medlemsstat med henblik på at realisere formuegenstande under disse myndigheders tilsyn, herunder når denne procedure afsluttes med en tvangsakkord eller en anden tilsvarende foranstaltning

— »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 65/2014/EU ([1])

— »instrument«: et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 50), litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

▼B

AFSNIT II

SANERINGSFORANSTALTNINGER

A. ***Kreditinstitutter med vedtægtsmæssigt hjemsted inden for Fællesskabet***

Artikel 3

Vedtagelse af saneringsforanstaltninger — Anvendelig lovgivning

1. Kun de administrative eller retslige myndigheder i hjemlandet har kompetence til at træffe afgørelse om iværksættelse af en eller flere saneringsforanstaltninger i et kreditinstitut, herunder i filialer i andre medlemsstater.

2. Saneringsforanstaltningerne anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i hjemlandets love og administrative bestemmelser og procedurer, medmindre andet er fastsat i nærværende direktiv.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

▼B

Foranstaltningerne har uden videre fuld retsvirkning i hele Fællesskabet efter den pågældende medlemsstats lovgivning, også over for tredjemand i andre medlemsstater, uanset om de regler i værtslandet, som gælder for sådanne foranstaltninger, ikke indeholder hjemmel herfor, og uanset om de betingelser, der er gældende herfor i værtslandet, ikke er opfyldt.

Saneringsforanstaltningerne har retsvirkning i hele Fællesskabet, så snart de har retsvirkning i den medlemsstat, hvor de er truffet.

Artikel 4

Underretning af tilsynsmyndighederne i værtslandet

De administrative eller retslige myndigheder i hjemlandet skal straks underrette de kompetente myndigheder i værtslandet om deres afgørelse om at iværksætte saneringsforanstaltninger, herunder de konkrete følger, som den pågældende foranstaltning måtte få, om muligt inden de vedtager en sådan foranstaltning, eller umiddelbart efter. Underretningen gives af de kompetente myndigheder i hjemlandet.

Artikel 5

Underretning af de kompetente myndigheder i hjemlandet

Finder de administrative eller retslige myndigheder i værtslandet det nødvendigt på deres område at iværksætte en eller flere saneringsforanstaltninger, har de pligt til at underrette de kompetente myndigheder i hjemlandet. Underretningen gives af de kompetente myndigheder i værtslandet.

Artikel 6

Offentliggørelse

1. Såfremt iværksættelsen af saneringsforanstaltninger vedtaget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 og 2, vil kunne berøre tredjemands rettigheder i et værtsland, og såfremt det i hjemlandet er muligt at påklage afgørelsen om iværksættelse af saneringsforanstaltninger, skal hjemlandets administrative eller retslige myndigheder, administratoren eller en anden person med den behørige bemyndigelse i hjemlandet lade et uddrag af denne afgørelse bekendtgøre i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* samt i to landsdækkende dagblade i hvert værtsland, således at der navnlig gives mulighed for at udøve klagerettighederne i tide.

2. Uddraget af afgørelsen, jf. stk. 1, sendes så hurtigt som muligt og på den mest hensigtsmæssige måde til De Europæiske Fællesskabers Publikationskontor og til to landsdækkende dagblade i hvert værtsland.

3. De Europæiske Fællesskabers Publikationskontor offentliggør uddraget senest 12 dage efter fremsendelsen.

▼B

4. Uddraget af afgørelsen skal på de berørte medlemsstaters officielle sprog indeholde oplysning om bl.a. den vedtagne afgørelses formål og retsgrundlag, klagefrister, især en letforståelig angivelse af datoen for disse fristers udløb, samt nøjagtig angivelse af adressen på de myndigheder eller den domstol, for hvilke(n) der kan indbringes klage.

5. Saneringsforanstaltningerne træder i kraft, uanset om de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1-3, har fundet sted, og får fuld retsvirkning over for kreditorerne, medmindre de administrative eller retslige myndigheder i hjemlandet eller den dér gældende lovgivning om sådanne foranstaltninger fastsætter andet.

Artikel 7

Pligt til at underrette de kendte kreditorer og ret til at anmelde fordringer

1. Hvis hjemlandets lovgivning kræver, at en fordring skal anmeldes for at blive anerkendt, eller foreskriver, at kreditorer, som har deres sædvanlige bopæl, deres hjemsted eller deres vedtægtsmæssige hjemsted i denne stat, skal underrettes om foranstaltningen, underretter hjemlandets administrative eller retslige myndigheder eller administratoren ligeledes de kendte kreditorer, der har deres bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssige hjemsted i de øvrige medlemsstater, efter de nærmere bestemmelser i artikel 14 og artikel 17, stk. 1.

2. Hvis hjemlandets lovgivning giver kreditorer, der har deres sædvanlige bopæl, deres hjemsted eller deres vedtægtsmæssige hjemsted i denne stat, ret til at anmelde deres fordringer eller indgive bemærkninger til fordringerne, har kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssigt hjemsted i de øvrige medlemsstater ligeledes denne ret efter de nærmere bestemmelser i artikel 16 og artikel 17, stk. 2.

B. ***Kreditinstitutter med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet***

Artikel 8

Filialer af kreditinstitutter i tredjelande

1. De administrative eller retslige myndigheder i værtslandet for en filial af et kreditinstitut med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet skal straks underrette de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, hvor det pågældende kreditinstitut har filialer, der er opført på listen i artikel 11 i direktiv 2000/12/EF, som hvert år offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, om deres afgørelse om at iværksætte saneringsforanstaltninger, herunder de konkrete følger, som den pågældende foranstaltning måtte få, om muligt inden de vedtager en sådan foranstaltning, eller umiddelbart efter. Underretningen gives af de kompetente myndigheder i det værtsland, hvis administrative eller retslige myndigheder træffer afgørelse om anvendelse af foranstaltningen.

2. De i stk. 1 nævnte administrative eller retslige myndigheder bestræber sig på at samordne deres aktioner.

▼B

AFSNIT III

LIKVIDATIONSPROCEDURE

A. ***Kreditinstitutter med vedtægtsmæssigt hjemsted inden for Fællesskabet***

Artikel 9

Indledning af en likvidationsprocedure — Underretning af andre tilsynsmyndigheder

1. Kun de administrative eller retslige myndigheder i hjemlandet, der er ansvarlige for likvidation, er kompetente til at træffe afgørelse om indledning af en likvidationsprocedure over for et kreditinstitut, herunder dets filialer i andre medlemsstater.

Når den administrative eller retslige myndighed i hjemlandet træffer afgørelse om indledning af en likvidationsprocedure, anerkendes afgørelsen uden videre på alle de øvrige medlemsstaters område og får retsvirkning dér, så snart den får retsvirkning i den medlemsstat, hvor proceduren indledes.

2. De administrative eller retslige myndigheder i hjemlandet skal straks underrette de kompetente myndigheder i værtslandet om deres afgørelse om at indlede en likvidationsprocedure, herunder de konkrete følger, som den pågældende procedure måtte få, om muligt inden de indleder en sådan procedure, eller umiddelbart efter. Underretningen gives af de kompetente myndigheder i hjemlandet.

Artikel 10

Anvendelig lovgivning

1. Kreditinstituttet likvideres i overensstemmelse med hjemlandets love og øvrige relevante bestemmelser og procedurer, medmindre andet er fastsat i nærværende direktiv.

2. Hjemlandets lovgivning fastlægger navnlig:

a) hvilke aktiver, der indgår i boet, og behandlingen af aktiver, som er erhvervet af kreditinstituttet efter indledningen af likvidationsproceduren

b) kreditinstituttets og likvidatorens respektive beføjelser

c) på hvilke betingelser, der kan foretages gyldig modregning

d) likvidationsprocedurens følger for løbende kontrakter, som kreditinstituttet er part i

e) likvidationsprocedurens følger for retssager, som er anlagt af enkeltstående kreditorer, bortset fra verserende retssager, jf. artikel 32

▼B

f) de fordringer, som skal anmeldes i kreditinstituttets bo, og behandlingen af fordringer, som er opstået efter indledningen af likvidationsproceduren

g) reglerne for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer

h) reglerne for udlodning af provenuet ved realiseringen af aktiverne, fordringernes rangorden og hvilke rettigheder de kreditorer har, som har opnået delvis fyldestgørelse efter indledningen af likvidationsproceduren i medfør af en tinglig rettighed eller ved modregning

i) betingelserne for og virkningerne af afslutningen af likvidationsproceduren, navnlig ved tvangsakkord

j) kreditorers rettigheder efter afslutningen af likvidationsproceduren

k) hvem der skal afholde omkostninger og udgifter i forbindelse med likvidationen

l) reglerne for nullitet, omstødelse eller anfægtelighed for så vidt angår retshandler, som er til skade for samtlige kreditorer.

Artikel 11

Høring af de kompetente myndigheder forud for frivillig likvidation

1. De kompetente myndigheder i hjemlandet høres på den mest hensigtsmæssige måde forud for enhver afgørelse om frivillig likvidation, der træffes af et kreditinstituts vedtægtsmæssige organer.

2. Frivillig likvidation af et kreditinstitut er ikke til hinder for, at der iværksættes en saneringsforanstaltning eller indledes en likvidationsprocedure.

Artikel 12

Inddragelse af kreditinstituttets tilladelse

1. Når der er truffet afgørelse om at indlede en likvidationsprocedure over for et kreditinstitut, uden at der forinden har været vedtaget saneringsforanstaltninger, eller hvis disse ikke har ført til det ønskede resultat, inddrages kreditinstituttets tilladelse under overholdelse af bl.a. proceduren i artikel 22, stk. 9, i direktiv 2000/12/EF.

2. Den eller de personer, der har til opgave at gennemføre likvidationen, kan uanset tilladelsens inddragelse, jf. stk. 1, fortsætte med at udøve visse af kreditinstituttets aktiviteter, såfremt dette er nødvendigt eller hensigtsmæssigt af hensyn til likvidationen.

Hjemlandet kan bestemme, at udførelsen af disse aktiviteter kræver samtykke fra og skal foregå under kontrol af de kompetente myndigheder i denne medlemsstat.

▼B

Artikel 13

Offentliggørelse

Likvidatorerne eller enhver administrativ eller retslig myndighed sørger for, at afgørelsen om indledning af likvidationen bekendtgøres ved offentliggørelse af et uddrag af likvidationsafgørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* samt i mindst to landsdækkende dagblade i hvert værtsland.

Artikel 14

Underretning af de kendte kreditorer

1. Når en likvidationsprocedure er indledt, underretter hjemlandets administrative eller retslige myndigheder eller likvidatoren hurtigt og individuelt de kendte kreditorer, som har deres sædvanlige bopæl, deres hjemsted eller deres vedtægtsmæssige hjemsted i de øvrige medlemsstater, bortset fra de tilfælde, hvor hjemlandets lovgivning ikke kræver anmeldelse af fordringen med henblik på dens anerkendelse.

2. Denne underretning, der foretages ved fremsendelse af en meddelelse, skal navnlig indeholde oplysninger om de frister, der skal overholdes, sanktionerne i tilknytning til disse frister, det organ eller den myndighed, der har beføjelse til at modtage anmeldelse af fordringer eller bemærkninger vedrørende fordringerne og de andre foranstaltninger. Det skal ligeledes fremgå af denne meddelelse, om kreditorer med privilegerede krav eller tinglig sikkerhed behøver at anmelde deres fordring.

Artikel 15

Opfyldelse af forpligtelser

En person, som opfylder en forpligtelse over for et kreditinstitut, der ikke er en juridisk person, og som underkastes likvidation i en anden medlemsstat, medens han skulle have gjort dette over for likvidatoren, frigøres, hvis han ikke havde kendskab til, at proceduren var indledt. En person, som har opfyldt en sådan forpligtelse inden bekendtgørelsen efter artikel 13, formodes, indtil det modsatte bevises, ikke at have haft kendskab til, at likvidationen var indledt. En person, der har opfyldt forpligtelsen efter bekendtgørelsen, jf. artikel 13, formodes, indtil det modsatte bevises, at have haft kendskab til, at likvidationen var indledt.

Artikel 16

Ret til at anmelde fordringer

1. Kreditorer, der har deres sædvanlige bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat end hjemlandet, herunder medlemsstaternes offentlige myndigheder, har ret til at anmelde deres fordringer eller indgive bemærkninger til fordringerne skriftligt.

2. Fordringer fra alle kreditorer, der har deres sædvanlige bopæl, deres hjemsted eller deres vedtægtsmæssige hjemsted i andre medlemsstater end hjemlandet, behandles på samme måde og med samme rang som tilsvarende fordringer, der eventuelt kan anmeldes af kreditorer, der har deres sædvanlige bopæl, deres hjemsted eller deres vedtægtsmæssige hjemsted i hjemlandet.

▼B

3. Bortset fra de tilfælde, hvor der efter hjemlandets lovgivning skal indgives bemærkninger til fordringerne, sender kreditor en genpart af eventuel dokumentation for fordringen og anfører fordringens art, hvornår den er opstået, dens størrelse, samt hvorvidt han påberåber sig, at der er tale om en privilegeret fordring, en tinglig sikkerhed eller et ejendomsforbehold, og hvilke formuegenstande denne sikkerhed omfatter.

Artikel 17

Sprog

1. Underretningen efter artikel 13 og 14 finder sted på det officielle eller et af de officielle sprog i hjemlandet. Til dette formål benyttes en formular på alle Den Europæiske Unions officielle sprog med overskriften »Opfordring til anmeldelse af fordringer. Angivne frister skal overholdes«, eller, når der efter hjemlandets lovgivning skal indgives bemærkninger til fordringerne, »Opfordring til at indgive bemærkninger til en fordring. Angivne frister skal overholdes«.

2. Kreditorer, der har deres sædvanlige bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat end hjemlandet, kan anmelde deres fordringer eller indgive deres bemærkninger til fordringerne på det officielle eller et af de officielle sprog i denne stat. I så fald skal anmeldelse eller indgivelsen af bemærkninger til fordringen dog være forsynet med overskriften »Anmeldelse af fordring« eller »Indgivelse af bemærkninger til en fordring« på hjemlandets officielle eller et af dets officielle sprog. Desuden kan der kræves en oversættelse af anmeldelsen eller bemærkningerne til fordringerne til dette sprog.

Artikel 18

Regelmæssig underretning af kreditorerne

Likvidatorerne underretter regelmæssigt i en passende form kreditorerne navnlig om likvidationens forløb.

B. ***Kreditinstitutter med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet***

Artikel 19

Filialer af kreditinstitutter i tredjelande

1. De administrative eller retslige myndigheder i værtslandet for en filial af et kreditinstitut med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet skal straks underrette de kompetente myndigheder i de øvrige værtslande, hvor det pågældende kreditinstitut har filialer, der er opført på listen i artikel 11 i direktiv 2000/12/EF, som hvert år offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, om deres afgørelse om at indlede en likvidationsprocedure, herunder de konkrete følger, som den pågældende procedure måtte få, om muligt inden de indleder en sådan procedure, eller umiddelbart efter. Underretningen gives af de kompetente myndigheder i førstnævnte værtsland.

▼B

2. De administrative eller retslige myndigheder, der beslutter at indlede en likvidationsprocedure over for en filial af et kreditinstitut med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet, underretter de kompetente myndigheder i de øvrige værtslande, om, at der er indledt en likvidationsprocedure, og at tilladelsen er inddraget.

Underretningen gives af de kompetente myndigheder i det værtsland, der har besluttet at indlede proceduren.

3. De i stk. 1 nævnte administrative eller retslige myndigheder bestræber sig på at samordne deres aktioner.

De eventuelle likvidatorer bestræber sig ligeledes på at samordne deres aktioner.

AFSNIT IV

FÆLLES BESTEMMELSER FOR SANERINGSFORANSTALTNINGER OG LIKVIDATIONSPROCEDURER

Artikel 20

Virkninger for visse aftaler og rettigheder

Virkningerne af en saneringsforanstaltning eller af indledning af en likvidationsprocedure for

a) arbejdsaftaler og arbejdsrelationer afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse på disse aftaler

b) aftaler, der giver brugs- eller købsret til fast ejendom, afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende. Denne lovgivning bestemmer, om en formuegenstand er løsøre eller fast ejendom

c) rettighederne over fast ejendom, et skib eller et luftfartøj, som kræves noteret i et offentligt register, afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor registeret føres.

Artikel 21

Tredjemands tinglige rettigheder

1. Iværksættelse af saneringsforanstaltninger eller indledning af en likvidationsprocedure berører ikke en kreditors eller en tredjemands tinglige ret til fysiske eller immaterielle formuegenstande, løsøre eller fast ejendom — såvel specifikke aktiver som en samling af uspecificerede aktiver under et, med variende sammensætning — som tilhører kreditinstituttet, og som på tidspunktet for foranstaltningernes iværksættelse eller procedurens indledning befinder sig på en anden medlemsstats område.

2. Rettigheder efter stk. 1 er navnlig:

a) retten til at realisere aktivet eller lade det realisere og til at lade sig fyldestgøre af provenuet eller udbyttet heraf, navnlig ved pant, herunder pant i fast ejendom

▼B

b) eneretten til at inddrive en fordring, navnlig en ret sikret ved pant i fordringen eller ved overdragelse til sikkerhed

c) retten til at forlange aktivet udleveret og/eller kræve erstatning af enhver, som besidder eller anvender det mod rettighedshaverens vilje

d) den tinglige ret til at oppebære afkastet af et aktiv.

3. Retten til at opnå en tinglig rettighed som nævnt i stk. 1, som er noteret i et offentligt register, og som kan gøres gældende over for tredjemand, betragtes som en tinglig rettighed.

4. Stk. 1 forhindrer ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed, som omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra l).

Artikel 22

Ejendomsforbehold

1. Iværksættelse af saneringsforanstaltninger eller indledning af en likvidationsprocedure mod et kreditinstitut, som køber et aktiv, berører ikke sælgerens rettigheder på grundlag af et ejendomsforbehold, når genstanden på tidspunktet for sådanne foranstaltningers iværksættelse eller procedurens indledning befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor foranstaltningerne er iværksat eller proceduren er indledt.

2. Iværksættelse af saneringsforanstaltninger eller indledning af en likvidationsprocedure mod et kreditinstitut, som sælger et aktiv, efter levering af aktivet, berettiger ikke til ophævelse eller annullering af salget og forhindrer ikke køberen i at erhverve ejendomsretten til det solgte aktiv, når dette på tidspunktet for sådanne foranstaltningers iværksættelse eller procedurens indledning befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor foranstaltningerne er iværksat eller proceduren er indledt.

3. Stk. 1 og 2 forhindrer ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed, som omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra l).

Artikel 23

Modregning

1. Iværksættelse af saneringsforanstaltninger eller indledning af en likvidationsprocedure berører ikke en kreditors ret til at kræve sin fordring modregnet i kreditinstituttets fordring, når den lovgivning, der gælder for kreditinstituttets fordring, tillader en sådan modregning.

2. Stk. 1 forhindrer ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed, som omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra l).

▼B

Artikel 24

Lex rei sitae

Håndhævelsen af ejendomsrettigheder over instrumenter eller af andre rettigheder over sådanne instrumenter, hvis eksistens eller overførsel forudsætter notering i et register, på en konto eller i en værdipapircentral, der føres af eller er beliggende i en medlemsstat, afgøres efter lovgivningen i den medlemsstat, hvori det register, den konto eller den værdipapircentral, som indeholder notering af disse rettigheder, føres eller er beliggende.

▼M1

Artikel 25

Nettingaftaler

Nettingaftaler afgøres udelukkende efter den lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler, jf. dog artikel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 26

Genkøbsaftaler

Nettingaftaler afgøres udelukkende efter den lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler, jf. dog artikel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU og artikel 24 i nærværende direktiv.

▼B

Artikel 27

Regulerede markeder

Transaktioner, der foretages inden for rammerne af et reguleret marked, afgøres udelukkende efter den lovgivning, som finder anvendelse på de pågældende transaktioner, jf. dog artikel 24.

Artikel 28

Bevis for udpegelsen af likvidatorer

1. Udpegelse af en administrator eller likvidator godtgøres ved en bekræftet genpart af den afgørelse, hvorved han er udpeget, eller ved enhver anden attest udstedt af hjemlandets administrative eller retslige myndigheder.

Der kan kræves en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, på hvis område administratoren eller likvidatoren ønsker at handle. Der kræves ingen legalisering eller anden lignende formalitet.

2. Administratorerne og likvidatorerne er bemyndiget til på samtlige medlemsstaters område at udøve alle de beføjelser, de er bemyndiget til at udøve på hjemlandets område. Desuden kan de udpege personer til at bistå sig eller eventuelt repræsentere sig under saneringsforanstaltningen eller likvidationen, især i værtslandene og specielt med henblik på de vanskeligheder, som kreditorer fra værtslandet måtte støde på.

▼B

3. Ved udøvelsen af sine beføjelser skal administratoren eller likvidatoren overholde lovgivningen i de medlemsstater, på hvis område han ønsker at handle, især for så vidt angår de nærmere vilkår for realisering af formuegenstande samt underretning af medarbejdere. Disse beføjelser omfatter ikke anvendelse af tvangsmidler eller ret til at afgøre voldgiftsspørgsmål eller bilægge tvister.

Artikel 29

Notering i offentligt register

1. Administratoren, likvidatoren eller enhver administrativ eller retlig myndighed i hjemlandet kan anmode om at få en saneringsforanstaltning eller afgørelsen om iværksættelse af en likvidationsprocedure noteret i tingbogen, handelsregisteret og ethvert andet offentligt register, der føres i de øvrige medlemsstater.

Medlemsstaterne kan dog foreskrive obligatorisk notering. I så fald træffer den i første afsnit omhandlede person eller myndighed de nødvendige foranstaltninger til, at tinglysningen eller registreringen finder sted.

2. Omkostningerne i forbindelse med notering betragtes som procedureomkostninger.

Artikel 30

Retshandler, der kan skade kreditorerne

1. Artikel 10 finder ikke anvendelse for så vidt angår reglerne for nullitet, omstødelse eller anfægtelse af retshandler, der er til skade for alle kreditorerne, når den, der har nydt godt af disse retshandler, kan godtgøre:

— at den retshandel, der er til skade for alle kreditorerne, er omfattet af en anden medlemsstats lovgivning end hjemlandets, og

— at denne lovgivning på ingen måde giver mulighed for at anfægte retshandlen i det pågældende tilfælde.

2. Når en saneringsforanstaltning, som er besluttet af en retslig myndighed, omfatter regler for nullitet, omstødelse eller anfægtelse af retshandler indgået inden foranstaltningens vedtagelse, der er til skade for alle kreditorerne, finder artikel 3, stk. 2, ikke anvendelse i de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede tilfælde.

Artikel 31

Beskyttelse af tredjemand

Hvis et kreditinstitut, ved en retshandel indgået efter vedtagelsen af en saneringsforanstaltning eller indledningen af likvidationsproceduren, mod modydelse afhænder

— fast ejendom

— et skib eller et luftfartøj, som kræves noteret i et offentligt register, eller

— instrumenter eller rettigheder over sådanne instrumenter, hvis eksistens eller overførsel forudsætter notering i et register, på en konto eller i en værdipapircentral, der indehaves af eller er beliggende i en medlemsstat

▼B

afgøres retshandelens gyldighed efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den faste ejendom befinder sig, eller hvor registret, kontoen eller værdipapircentralen føres.

Artikel 32

Verserende retssager

Saneringsforanstaltningernes eller likvidationsprocedurens virkninger for en verserende retssag om et aktiv eller en rettighed i massen afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer.

Artikel 33

Tjenstlig tavshedspligt

Alle, der modtager eller giver oplysninger som led i underretnings- eller høringsproceduren efter artikel 4, 5, 8, 9, 11 og 19 er underlagt tjenstlig tavshedspligt efter de regler og på de betingelser, der er fastsat i artikel 30 i direktiv 2000/12/EF, med undtagelse af de retslige myndigheder, som er omfattet af de gældende nationale bestemmelser.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 5. maj 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Nationale gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv finder kun anvendelse på saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer, der er vedtaget eller indledt efter datoen i første afsnit. Foranstaltninger, der er vedtaget, eller procedurer, der er indledt inden denne dato, er fortsat omfattet af den lovgivning, som var gældende for dem på den dato, hvor de blev vedtaget eller indledt.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼B

Artikel 35

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 36

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.